

הדג המדבר

(ארמניה)

לפני זמן רב חי אדם עני, שמצא עבודה כעוזר לדייג. תמורת העבודה קיבל דגים אחדים כל יום, וזה בקושי הספיק כדי לכלכל אותו ואת אישתו.

יום אחד האיש הצליח לדוג דג יפה במיוחד. הוא החזיק אותו בידיו והתפעל: "איזה דג נפלא זה!"

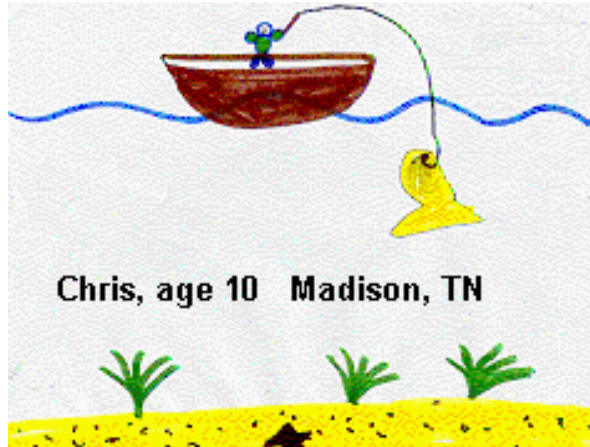
באותו רגע הדג התחיל לדבר אליו בקול אנוש: "שמע-נא אדם, אחי! לפני כמה דקות שיחקתי עם

חברי, כשפתאום נתפסתי ברשת שלך. אני עכשיו בידוך, וכנראה

אמות בקרוב! הורי וחברי בוודאי מחפשים אותי עכשיו ודואגים לגורלי. אנא, רחם עלי." הדייג הביט על הדג המדבר בהתפעלות. האם יתכן?, יכול להיות שגם דגים חיים את חייהם

אותם למים! לך מכאן, אינני רוצה
לראות אותך יותר!"
הבחור המסכן הלך עצוב הביתה.
"מה אספר עכשיו לאישתי?"
חשב. הוא דאג מאוד לגורלם ללא
פרנסה וללא עבודה.

כשכך הלך, בא לקראתו מפלץ
בצורת בן אדם. המפלץ הוביל
פרה יפה לפניו.

עם דאגות ושמחות?
"טוב, ידידי הקט" אמר, לך
והמשך לשחק. אינני רוצה שהוריך
ידאגו לך. "וזרק את הדג חזרה
למים.

כשבעל הבית שמע זאת, כעס
מאוד. "טיפש" צעק "אני מעסיק
אותך שתתפוס דגים ולא שתזרוק

"שלום, אחי" אמר המפלץ "מדוע

**אתה עצוב כל כך?"
האיש סיפר לו את בעייתו.
"ראה, אחי" אמר המפלץ "אעשה
לך טובה. הנה פרה. אתן לך**

**אותה לשמירה לשלוש שנים. היא
תיתן לכם הרבה חלב כל יום
ואתה ואישתך לא תהיו כבר
רעבים. אבל כל זה בתנאי אחד.
אחרי שלוש שנים אבוא ואשאל
אותך כמה שאלות. אם תענה
עליה נכון, תשמור את הפרה
לתמיד. אבל אם תשובותיך לא
יהיו נכונות אקח את שניכם
ואעשה איתכם מה שרק יעלה
בדעתי. אז מה? מה החלטתך?"
הבחור חשב: "עדיף לקחת עכשיו
את הפרה ולא להיות רעבים. נוכל
למכור את החלב ולחיות טוב
שלוש שנים. אולי אחר כך נצליח
לענות נכון על השאלות." והוא**

מהדרך וכבר מחשיך. האם תתנו
לי ללון הלילה בביתכם?"
"בוודאי שנארח אותך ברצון. רק
תדע שדבר איום עלול לקרות לנו!
לפני שלוש שנים קיבלנו פרה
מהמפלץ. הוא נתן לנו להחזיק בה
שלוש שנים ואמר שאחר כך יבוא
וישאל אותנו שאלות. אם לא נדע
לענות עליהן, הוא יקח אותנו
ויחזיק אצלו. אז אם תישאר כאן
הלילה שים לב שלא יאונה לך רע
כלשהו."
"הבנתי" אמר הצעיר "אך אם
אתם מסכימים, אשאר ללילה."
וכך היה.
באותו לילה בחצות נשמעה

הסכים, לקח את הפרה והלך
בשמחה הביתה.
ובאמת, הפרה נתנה הרבה חלב
והבחור ואישתו יכלו לשתות אותו
ולמכור וחיו טוב.
בערבים הם ישבו לעתים לפני
ביתם וחשבו על המפלץ. הם ניסו
לנחש מה יכולות להיות השאלות
שהוא ישאל. אך לא היה להם כל
מושג על כך וזה הדאיג אותם. יום
אחרי יום התקרב גמר שלושת
השנים והם ידעו שהמפלץ יגיע
אליהם בקרוב.
יום אחד בא לביתם בחור צעיר
ונאה.
"ערב טוב" אמר "אני עייף מאוד

דפיקה בדלת.

"מי זה?"

"זה אני, המפלץ! עברו שלוש

שנים! הגיע זמן להשיב

לשאלותיי!"

"בוודאי לא נוכל לענות עליהן"

בכו האיש ואישתו כשהם

מתחבקים בפחד גדול.

אך פתאום הבחור הצעיר יצא

לקראת הדלת: "אל תדאגו" אמר

"אני אענה עליהן."

"אני כאן, ממתין!" קרא המפלץ

מעבר לדלת.

"וגם אני כאן" ענה בשקט הצעיר

מאחורי הדלת.

"טוב" קרא המפלץ "מאין אתה?"

"מהצד השני של הים."

"איך הגעת הנה?"

"על פרוש צולע!"

"אז הים ודאי קטן מאוד?"

"כלל לא. אפילו עיט לא יכול

לעבור מחוף לחוף!"

"אז העיט הוא בוודאי גוזל?"

"לא. כנפיו פרוסות יכסו עיר

שלמה!"

"אז זו עיר קטנה מאוד?"

"לא, דווקא גדולה. ארנבת לא

תוכל לעבור מקצה לקצה ביום

אחד."

המפלץ נאלם. הוא לא ידע מה

עוד לשאול. הוא עמד בשקט כמה

דקות ואז נעלם בחשכה.

הזוג שמח מאוד. הם הזמינו את הצעיר וחגגו כל הלילה. למחרת הצעיר אמר שהוא עוזב. "הו, לא, הצלת את חיינו. אמור מה נוכל לעשות למענך." "אינכם צריכים להודות לי" אמר הצעיר "אני מוכרח להמשיך בדרכי." "לפחות תגיד לנו מי אתה" אמרו. "אם אתם כל כך רוצים לדעת" אמר הצעיר "דעו שטוב-לב לא נאבד לעולם, אפילו אם זורקים אותו למים. אני הדג הקטן, שזרקת אותו חזרה לים!" עם המילים האלה הוא נעלם.